

по-между имъ. Веднажъ една голѣма риба го нападнала, защото развалилѣ нейното гнѣздо. Настанало силно сборичкване. Благодарение на голѣмия чукъ, той е можалъ да се спаси. Съ единъ ударъ въ главата умъртвилъ опасната риба.

Рибарчето.

Шуми рѣката, прѣска талази,
Струи хладни се вълнуватъ —
Рибарче мило водата газы,
Сребристи капки го милуватъ.
Тукъ пѣни се, изпуска пѣна,
Клокоче съ трѣсъкѣ, бѣсно лудува,
Тамъ гледа нѣжно, чудно засмѣно;
Едва се пѣсень глуха зачува.
Рибарче мрѣница — догонва в' рѣчица.
То пакъ затикне кошникъ въ трѣваци,
Съ усмивка блага се тихо навежда
И гледа-бѣда!-Пакъ въ други трѣваци
Дочаква.—Има ощъ надѣжда . . .
—Дѣте, що чинишъ въ рѣката?
Бѣда ли тебе тука изпрати?—
Запита старецъ—прѣбитъ въ краката
И спрѣ! . . . —Ехъ, дѣдо,—зина дѣтето,
—Майка ми горкана—въ неволя остана!
Тя болна е, пѣкъ искамъ да живѣе,
Човѣци много,—а никой не помага,
И гледамъ какъ горчиви сълзи лѣе,
Какъ мѣчи се тя, охка и страда. . .
Бѣда! А помощъ милъ дѣдо, нѣма,
Рѣка за милость не се подлага. . .
И азъ—съ тазъ дрипава примѣна
По цѣльъ день въ трудъ дия награда! . .
И старецътъ вече—отмина далече.